

पञ्चकं

मनौ। ४। १७२। श्लोकस्य टीकार्या कुल्कु-
भद्रः। “यथा भूमिरुपवौजमाचा तदैव प्रचुर-
पदेलिमफलत्रीहिस्तवकसम्बलिता न भवति ॥”)
पञ्चलुकः, पुं, (पञ्चलोदनादीन्। पणो वाहु-
लकादेलुकः।) स्फुरः। पाचकः। इति
चिकावश्चेषः।
पञ्चः, [स्] च, (वीचार्थे पादं पादमिति पञ्चावः
नतः ग्रस्।) पादं पादम्। इति संचिप्रसार-
चाकरणम्॥
पञ्चमानः, चि, (पञ्चतेर्ष्वै इति। पञ्च+कर्मणि
शानच्।) वर्त्तमानपदवकर्मताश्रयः। वर्त्त-
मानपादविशिष्टत्वलादि। इति वाकरणम्॥
पञ्ज, र रोधे। इति कविकल्पद्वमः॥ (भा-
परं-सकं-सेट्-इदित्।) रोध व्यावरणम्॥
पञ्जः, पुं, (पञ्जां जातः। पद+जन+कर्त्तरि
हः।) शूद्रः। इति इमचन्द्रः॥ (शूद्रस्य
पदजातवसुत्तं शूद्रौ यथा,—
“प्राक्षण्येऽस्य सुखमासीत् वाहु राजन्यः कृतः।
उरु तदस्य यत् वैश्यः पद्यांश्च शूद्रो यजायत् ॥”)
पञ्चमटिका, खी, छन्दोविशेषः। तत्त्वाद्यग्यं यथा,
“प्रतिपदयमकितवोऽश्रमाचा
नवमगुरुत्वविभूतिगताचा।
पञ्चमटिका पुनरन्त्र विवेकः
क्षापि न मश्यगुरुर्णय एकः॥”
उदाहरणं यथा,—
“तरलवतंसामिष्ठस्त्व-
खलतरपञ्चमटिकाकटिवन्तः।
मौलिचपलशिखिचन्द्रकटन्तः
कालियशिरसि नर्त्त सुकृतः॥”
इति छन्दोमञ्जयां माचाटतात्यः ५ स्तवकः॥
(तथा च भगवच्छङ्गराचार्याकृतमोहसुहरे ४।
“मा कुरु धनञ्जनवौवनगर्वम्
हरति निमेवात् कालः सर्वम्।
मायामयमिदमिविलं हित्वा
व्रजपदं प्रविश्याश्च विदिला ॥”*)
चुद्रविहिका। इति छन्दोमञ्जयोदीका॥
पञ्च, [न्] चि, संख्याविशेषः। पाँच इति भावा।
बहुवचनान्तोऽथम्। इत्युदाहिकोषः॥ (यथा,
मनुः। ११। १६५।
“पुष्पमूलपलानाद्य पञ्चग्रथं विशेषघनम् ॥”)
तद्वाचकानि यथा। पारहवः १ श्रिवास्यम् २
इन्द्रियम् ३ खर्गः ४ व्रतायिः ५ महापापम् ६
महाभूतम् ७ महाकाशम् ८ महामसः ९
पुराणलक्ष्यम् १० अङ्गम् ११ प्राणाः १२ वर्गः
१३ इन्द्रियार्थः १४ वाणः १५। इति कविकल्प-
लता। पञ्चसंख्याविशेषे, चि। युक्तम्। “संख्या-
संख्ये ह्यादश चिरु ।” इत्यमरः १२। १४। ८३॥
पञ्चकं, चि, (पञ्चै इति स्वार्थे कर्ण।) पञ्च।
यथा, भावापरिच्छदे। ४३। “संख्यादि-
पञ्चकं कालदिशोऽपञ्चस ते च खे ।” इति॥
(पञ्च संख्यापरिमाणमस्य। “तदस्य परि-

पञ्चको

माणसम् ॥” ५। १। ५७। इत्युदृष्टौ “संख्याया-
संज्ञा संहस्रत्राध्यनेतु ।” ५। १। ५८। इति
पञ्चसङ्गापरिमिति संघार्थे कर्ण प्रवद्यतः। धनि-
ष्ठादि पद्यनक्तव्यम्। यथाह चिन्तामणिः।
“अग्निचौरभयं रोगो राजपीड़ा धनकृतिः।
संयहे लग्नकाळानां कृते वस्त्रादिपञ्चके ॥”
पञ्चमिः क्रीतम्। “संख्याया अतिशृदन्तायाः
कर्ण ॥” ५। १। १२। इति कर्ण। पञ्चमिः क्रीते
द्रवदिविशेषे ॥

पञ्चकपालः, पुं, पञ्चस कपालेषु संस्कृतः पुरो-
डाशः। (“संस्कृतं भवतः ॥” ४। २। १६। इत्यण-
तो “हिंगोरुंगनपते ।” ४। १। ८८। इत्यणो
लुकः।) स तु यद्विविशेषः। यथा। “परा वा
एव यज्ञं पश्यन् वपति योऽयमिसुहासयते पञ्च-
कपालः पुरोडाशो भवति ।” इत्यादि यजुर्वेदैय-
श्वितिः। (पञ्चानां कपालानां समाहारः। पर-
निपातः।) कपालपञ्चके, लौ ॥

पञ्चकमै, [न्] लौ, (पञ्चानां कर्मणां समा-
हारः।) पञ्चप्रकारशारीरिकचिकित्साविशेषः।
यथा,—
“वमनं रेचनं नस्यं निरुहस्यानुवासनम् ।
पञ्चकमैदमन्यच्च कर उत्तेष्ठादिकम् ॥”
इति शृद्वचन्द्रिका॥ (भाषापरिच्छदेकानि
पञ्चकमौणि । यथा, तत्रैव ६।
“उत्तेष्ठापणं ततोऽवक्षेपणमाकुद्धनं तथा ।
प्रसारणश्च गमनं कर्माण्येतानि पञ्च च ॥”)
पञ्चकवायः, पुं, (पञ्चविधः कवायः। अथवा
पञ्चानां द्वचार्यां कवायः वक्त्वलरसः। कविच्छव्यं
वहुवचनान्तोऽपि दृश्यते। तत्र तु पञ्च च ते
कथायाचेति एवमेव।) महाकानीयपञ्चप्रकार-
कवायद्रव्यम्। यथा,—
“जम्बुभूत्यालिवायालं वकुलं वदरं तथा ।
कवायः पञ्चविशेषादेवाः प्रौतिकराः शुभाः ॥”
इति इर्गेत्तेष्ठापत्तिः॥
पञ्चकवायः, पुं, (पञ्च विस्तृतं क्षत्रं शारावपहवा-
दिकं चत्र।) पत्तपौद्वद्वदः। इति राजनिर्घण्टः॥
(लौ, पञ्च प्रपञ्चितं क्षत्रं कार्यं द्वचादिकम् ।
द्विष्यितिष्वंसविधानानुव्याहात्मकं कार्यम् इति
भावः। यथाह चिन्तामणिः।
“यस्मिन् सुदिष्यितिष्वंसविधानानुव्याहात्मकम् ।
क्षत्रं पञ्चविधं शूलासते तं तुमः शिवम् ॥”)
पञ्चकोलं, लौ, पाचनविशेषः। यथा,—
“पञ्चकोलं कणामूलं क्षयाच्याच्यामिनागरैः ।”
इति शृद्वचन्द्रिका॥ अस्य गुणाः।
“पञ्चकोलं रसे पाके कटुकं दृचिहनमतम् ।
तौद्धोणां पाचनं श्रेदं दीपनं कफवातदुत् ।
गुल्मीद्वौदेशानानाशूलम् पितकोपनम् ॥”
इति भावप्रकाशः। अपि च।
“पिपलौ मूलौ च व्यापकाराद्यम् ।
दीपनीयः इतो वर्गः कफानिलगदपहः ।”
इति चक्रपाणिदत्तः॥ (पञ्चकोलष्टसुकृं चरके
चिकित्सितस्याने १८ अध्याये ।

पञ्चग

“पिपलौ पिपलौ मूलौ च व्यापकाराद्यम् ।
सचारैरेह पलकैर्हिः प्रस्य सर्पिषः पचित् ॥
कल्पैर्हिं पञ्चमूलस्य तुलार्हस्य रसेन च ।
दधिमण्डातकोपंतं तत्सर्पिज्ञतरापहम् ।
यथुं वातविद्यम् गुल्मार्हसिं च नाशयेत् ॥”)
पञ्चकोषाः, पुं, (पञ्च च ते कोषाचेति ।) कोषा
इवामाच्छादकविन कोषाः। ते च पञ्चविद्याः।
यथा। अन्नविकारलात् स्थलश्चरीरं अन्नमय-
कोषः १॥ पञ्चमैन्द्रियसहितप्राणपञ्चकं प्राण-
मयकोषः २॥ पञ्चमैन्द्रियसहितं मनः मनो-
मयकोषः ३॥ पञ्चमैन्द्रियसहिता वृङ्गिः
विज्ञानमयकोषः ४॥ अहम्नारात्रम्बोद्विदा-
त्मको वा व्यानन्दमयकोषः ५॥ इति शिव-
गीतामतम् ॥*॥ अपि च ।
“पित्तसुकामयां वृङ्गिं देहाते ।
देहः सोऽन्नमयो नामा प्राक् चोर्हं तदभावतः ॥”
इव व्रद्यमयकोषः १॥
“पूर्णो देहे बलं यच्छम्भाणां यः प्रवर्त्तकः ।
वायुः प्राणमयो नासावात्मा चैतन्यवर्जनात् ॥”
इति मनोमयकोषः २॥
“अहनां ममतां देहे यहादौ च करोति यः ।
कामादवस्थया भानो नासावात्मा मनोमयः ॥”
इति लौनां मयकोषः ३॥
“लौना सुप्रौ वृङ्गिं देहादौ व्याप्त्यादानखायगा ।
चिच्छायोपेतश्चीर्नाम्बा विज्ञानमयश्वभाक् ॥”
इति विज्ञानमयकोषः ४॥
“काचिदन्मर्मवात्तिरानन्दप्रतिविम्बभाक् ।
पुण्यभोगे भोगश्वान्तौ निदारूपेण लीयते ।
कादचित्कलतो नामा स्वादानन्दमयोऽयम् ॥”
इति विज्ञानमयकोषः ५॥ इति पञ्चदशी ॥
पञ्चान्तरगणः, पुं, (पञ्चानां चाराणां गणः ।) चारपञ्चकम्। पञ्चलवण्यम्। यथा,—
“चारैर्सु पञ्चमिः प्रोक्तः पञ्चहारामिधो गणः ।
काचचैत्यवासासुद्रविट्सौवर्चलकैः समैः ।
स्वात् पञ्चलवण्यं तत्र वृत्तोपंतं वडाङ्गयम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः॥
पञ्चखट्टः, लौ लौ, (पञ्चानां खडानां समाहारः ।) पञ्चखट्टः। समाहारौः। इति वाकरणम्॥
पञ्चगण्योगः, पुं, (पञ्चानां गणो यज्ञ स एव
योगः ।) विद्यारी गन्धा उहतो पञ्चिपणों
निरिग्धिका च दंष्ट्रा एता मिलिताः। इति
राजनिर्घण्टः॥
पञ्चगवं, लौ लौ, पञ्चानां गवां समाहारः ।
(समाचे टच् ।) पञ्चगवः समाहाराः। इति
वाकरणम्॥
पञ्चगवधनः, चि, पञ्च गवो धनं घस्य । इति
सुखबोधयाकरणम्॥
पञ्चगवं, लौ, (गोर्विकारः गवम् ।) पञ्चगुणितं
गवम् । गोसमन्त्यपञ्चप्रकारद्रव्यम् । (यथा,
मनुः । ११। १६५ ।
“भस्यमोद्यापहरण्ये यानश्चयासनस्य च ।
पुष्पमूलपलानाच पञ्चगवं विशेषम् ॥”)